

Four Bloodaxe Poets

Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Imtiaz Dharker, W. N. Herbert, George Szirtes, Mark Waldron

Texts selected, translated into Romanian and edited by / Selecție, traducere și editare de
Lidia Vianu

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Lidia Vianu Translates: Four Bloodaxe Poets. Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Imtiaz Dharker, W. N. Herbert, George Szirtes, Mark Waldron

ISBN 978-606-760-180-0

Texts selected, translated into Romanian and edited by / Selecție, traducere și editare de
Lidia Vianu

Contemporary Literature Press is publishing today the first Bloodaxe anthology that has been translated into Romanian. The book includes four very well-known contemporary British poets. These poets came to Bucharest for the Masterclass “Lidia Vianu’s Students Translate”. They stylised English versions of Romanian poems which the students of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (Bucharest University) had previously translated.

For the first time in the modern world, poets published by such an important poetry publishing house as Bloodaxe Books, together with Neil Astley, its founder and director, taught their skill to graduate students of the first Romanian University. It was a unique experience. This book is just a way of thanking Neil and his poets for this magic moment.

Contemporary Literature Press publică prima mini-antologie Bloodaxe din România. Ea cuprinde patru poeți britanici importanți ai momentului. Acești poeți au venit la București în cadrul Masterclass-ului „Lidia Vianu’s Students Translate”. Ei au stilizat poeme românești traduse în limba engleză de studenții Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan, Universitatea din București.

A fost pentru prima oară în lume că poeți publicați de o editură britanică de poezie de importanța editurii Bloodaxe Books, împreună cu Neil Astley, fondatorul și directorul ei, au lucrat cot la cot cu masteranzii celei mai bune Universități din România. A fost o experiență unică, pentru care, prin acest volum, mulțumim lui Neil și poezilor lui.

Four Bloodaxe Poets

Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Imtiaz Dharker, W. N. Herbert, George Szirtes, Mark Waldron

Texts selected, translated into Romanian and edited by / Selecție, traducere și editare de
Lidia Vianu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Four Bloodaxe Poets

Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Imtiaz Dharker, W. N. Herbert, George Szirtes, Mark Waldron

Texts selected, translated into Romanian and edited by / Selecție, traducere și editare de
Lidia Vianu

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

The online Publishing House of the University of Bucharest

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

Lidia Vianu
Director

C. George Săndulescu
Executive Advisor

ISBN: 978-606-760-180-0

© The University of Bucharest

© Bloodaxe Books

© Neil Astley: editor of the English texts and advisor of the book.

© Imtiaz Dharker, W. N. Herbert, George Szirtes, Mark Waldron: for the poems in English.

© Lidia Vianu: selection of the texts, translations into Romanian.

Cover design and overall layout: **Lidia Vianu**

Typing: Elena Pinte, Bianca Ene

Proofreading: Tina Petroiu, Mădălina Guță

IT Expertise: Cristian Vîjea

Acknowledgements

Thanks are due to Bloodaxe Books Ltd for permission to reproduce the English texts of the poems in this anthology, reprinted from the individual titles published by Bloodaxe credited after the poems. These poems cannot be reproduced anywhere else without permission from Bloodaxe Books Ltd.

Mulțumim Editurii Bloodaxe Books Ltd pentru permisiunea de a reproduce în limba engleză textele poemelor incluse în această antologie, după textele originale publicate de Bloodaxe în volume menționate la sfârșitul fiecărui poem. Este interzisă reproducerea lor fără permisiunea Editurii Bloodaxe Books Ltd.

This book has appeared on paper at Editura Muzeul Literaturii Române.

Volumul a apărut pe hârtie la Editura Muzeul Literaturii Române.

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

1

This is a welcome-book, dedicated to the Bloodaxe poets who guided the steps of MTTLC graduates in 2019, in the Masterclass „Lidia Vianu’s Students Translate”. It is also a small token of gratitude to the extraordinary Bloodaxe Books, for all the things that a young Romanian translator can only learn from a native English writer. In short, it is a sign of literary friendship between English and Romanian.

Volumul acesta este un semn de bun venit Editurii Bloodaxe Books, care a ghidat în anul 2019 pașii participanților la Masterclass-ul „Lidia Vianu’s Students Translate”. El exprimă recunoștința traducătorilor români în devenire pentru tot ceea ce numai un scriitor englez îi poate învăța. Este, de fapt, un simbol al prieteniei literare dintre limbile engleză și română.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Table of Contents

Lidia Vianu	Bloodaxe Books in Bucharest	Bloodaxe Books la București	p. 5
	The Bloodaxe Team	Echipa Bloodaxe	p. 9
	Imtiaz Dharker		p. 17
Blessing		Binecuvântare	p. 18
The Door		Ușa	p. 20
Scaffolding		Schelărie	p. 21
Face		Chipul	p. 22
Stitched		Cusută	p. 24
Announcing the departure...		Anunțarea plecării...	p. 26
They'll say, 'She must be from another country'		Vor spune, „Precis că vine dintr-o altă țară”	p. 28
Made, Unmade		Făcut, desfăcut	p. 32

W.N. Herbert

p. 33

A Difficult Horse	Un cal dificil	p. 34
The Doll's Tale	Povestea păpușii	p. 35
Czech Cartoon Poem	Poem ceh: desen animat	p. 37
Spring Hits Leningradskiy Prospekt	E primăvară pe Leningradskiy Prospekt	p. 42
Petrovich's Handy Phrases for the Visiting Writer	Expresii uzuale pentru orice scriitor care vizitează o țară străină: după o idee de Petrovici	p. 45

George Szirtes

p. 47

My Father Carries Me Across a Field	Mă trece tata câmpul în brațe	p. 48
Wedding Photographer with Wedding, Budapest	Fotograf de meserie, la nuntă, Budapesta	p. 50
Secret	Taină	p. 51
Smoke	Fum	p. 53
Clouds	Nori	p. 54
Lilac in the Rain	Liliac în ploaie	p. 55
Pearl Grey	Gri perlă	p. 56
The Child as Metaphor	Copilul metaforă	p. 58
Madhouse	Ospiciu	p. 60

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

4

Mark Waldron

p. 63

So I hid my song

All My Poems Are Advertisements for Me

So I was at home doing the washing up

The Shoes of a Clown

The Common Quail

Așa că mi-am pitit cântul

Toată poezia mea îmi face reclamă mie însumi

Și cum stăteam eu acasă și spălam vasele

Pantofi de clovn

Prepelița

p. 64

p. 65

p. 68

p. 70

p. 71

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Lidia Vianu

Bloodaxe Books in Bucharest

Before 1990, going to a bookshop or a library in England was an impossible dream for the common philologist of a country behind the iron curtain. After 1990, being published by an English publishing house was even more unlikely. Then Bloodaxe took my translation of Marin Sorescu's *The Bridge* (with Adam Sorkin). The book got a prize from London Poetry Society. Shortly after, an American composer produced an opera based on that book. *Habent sua fata libelli*. Authors and translators, too... Was meeting Bloodaxe Books an accident? Well deserved for the poet Sorescu, but a happy accident all the same—for the translators.

For many years now, I have pondered on the fate of

Bloodaxe Books la București

Înainte de anul 1990, era greu de imaginat că cei din spatele cortinei de fier ar putea să pună piciorul într-o librărie ori bibliotecă din Anglia. După 1990, ideea de a fi publicat de o editură englezească părea cel puțin năstrușnică. Și totuși, într-o bună zi, traducerea ultimei cărți a lui Marin Sorescu, *Puntea*, a apărut la Bloodaxe. Cartea a fost premiată de London Poetry Society, după care un compozitor american a scris o operă bazată pe acel volum. *Habent sua fata libelli*. La fel ca volumele, au și autorii și traducătorii soarta lor... Să fi fost întâlnirea cu Bloodaxe Books un simplu accident? O întâmplare binemeritată pentru Sorescu, iar, pentru traducători, un accident fericit.

De câțva timp înapoi, mă tot duce gândul la acei –

those—writers? translators? mediators?—who, learning English at an early age, possibly teaching it later on, find themselves inhabiting English and sometimes writing in it. Joyce's *Finnegans Wake* might be the beginning of an explanation for this. Having worked for ten years on *A Manual for the Advanced Study of James Joyce's Finnegans Wake in 130 volumes*—as the apprentice of C. George Sandulescu, a Joycean who is famous all over the world—, I feel I am beginning to understand the fate of mother tongues before and after the Tower of Babel. Escaping that tower is unlikely at this point, and yet, for those who believe in Joyce, it is not impossible. The English language seems to be the way.

Here we are, translating Bloodaxe poets into Romanian. My graduate students do that in their dissertations this year. As for myself—well, I have translated poetry all my life. Meeting Neil Astley, who is Bloodaxe Books in flesh and blood, meeting the poets published by one of the best poetry publishing houses in England, we arrive, in 2019, at one more, in a long line of unlikely happy accidents.

But the story does not stop here. Every year several

scriitori? traducători? mediatori?—care învață de mici engleza, ajung uneori s-o predea altora, și, în mintea lor, trăiesc, ba chiar scriu în limba engleză. James Joyce a scris o ultimă carte în care indirect explica acest fenomen. Zece ani am muncit la *A Manual for the Advanced Study of James Joyce's Finnegans Wake in 130 volumes*, sub îndrumarea constantă a lui C. George Sandulescu, unul dintre puținii Joyceeni remarcabili din lume. Tocmai această experiență mi-a deschis ochii să înțeleg soarta limbajului dinainte și de după Turnul Babel. Nu se poate evada din limba maternă, și totuși, pentru cei ce cred în James Joyce, se deschide o cale. Calea aceea pare să fie limba engleză.

Traduc în limba română în acest volum patru poeți publicați de Bloodaxe. Cei 40 de masteranzi ai anului 2 MTTL (Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan) traduc și ei alți 40 de poeți Bloodaxe în disertațiile lor din acest an. Întâlnirea cu Neil Astley, fondatorul editurii, întâlnirea cu poezii publicați de una dintre cele mai bune edituri de poezie din Anglia—toate acestea sunt accidente fericite și care nu păreau posibile în anii trecuți.

Povestea nu se încheie aici. Aproape în fiecare an, câțiva dintre studenții mei vin cu câte o carte de poezie pe care

students come to me with a book of poetry which they wrote in English. Come to think of it, in our world, there must be billions of students of English, young and old, writing in the language of Shakespeare. Will the English language resist these crusaders? Should it?

Writing in a language that is not one's mother tongue is a dangerous Fata Morgana. But, then, poets and those who translate them are all dreamers. Just a few decades of recent history, and here we are, from the impossible dream of reading English books in an English library, to English poets and young Romanian translators (some of them writing poems in English as well), working side by side.

The Masterclass "Lidia Vianu's Students Translate" brings, *in nuce*, an answer to all the questions concerning non-English translators and writers using English as their "target" language. The answer is, *E pur si muove...* The power of English as *lingua franca* all over this globe has its risks.

The answer might be found in Eliot's *East Coker*: "So here I am, in the middle way, having had twenty years – / Twenty years largely wasted, the years of *l'entre deux guerres* – / Trying to use words, and every attempt / Is a

au scris-o în engleză. Există, probabil, în lume, miliarde de oameni care studiază ori au studiat engleza, și care scriu în limba lui Shakespeare. Armate de cruciați se îndreaptă către zidurile britanice. Oare care va fi soarta lor?

Scrisul în altă limbă decât propria limbă maternă este un miraj primejdios. E drept, poeții, ca și traducătorii lor, sunt visători prin vocație. Doar trei decenii de istorie recentă ne-au trecut ca vântul și ca gândul din imposibilul vis de a citi într-o bibliotecă engleză drept în sala James Joyce din Pitar Moș, unde tineri traducători români (unii și autori de poeme în limba engleză) lucrează cot la cot cu poeți britanici veniți ca să-i învețe ceva, în acest Masterclass intitulat "Lidia Vianu's Students Translate". Va fi, în esență, vorba despre condiția traducătorilor și autorilor care scriu în engleză, cu toate că limba lor maternă este alta. Ei sunt priviți cu firească neîncredere, dar, cum zicea Galileo, *E pur si muove...* Limba engleză plătește un preț pentru puterea ei prezentă de *lingua franca* pe glob.

Găsim în *East Coker*, de T.S. Eliot, o formulare lămuritoare, pentru cine are urechi să audă: "So here I am, in the middle way, having had twenty years – / Twenty years largely wasted, the years of *l'entre deux guerres* – / Trying to

wholly new start, and a different kind of failure..." The Modernist Joseph Conrad, who was actually Polish, but wrote in English, and is now considered a remarkable English stylist, uses the noun *Victory*.

Eliot chooses to say "a new beginning", another kind of "raid on the inarticulate". Whatever the name, the attempt to inhabit English while living in Romania, or any other country of the globe for that matter, "by any other name would smell as sweet". No wonder then, that we are all looking forward to meeting Bloodaxe Books and poets, who come all the way from the country of Shakespeare, to Bucharest, of all the places in the world.

23 April 2019, Bucharest

use words, and every attempt / Is a wholly new start, and a different kind of failure..." Un alt Modernist, Joseph Conrad, polonez care a scris în engleză și este astăzi considerat unul dintre cei mai buni stilști, avea un alt cuvânt: *Victory*.

Ne vom întoarce totuși la Eliot, care vorbește despre „un nou început”, un alt fel de cruciadă „împotriva nerostirii”. Indiferent cum o denumim, necesitatea de a se muta în limba engleză a celor care trăiesc în România ori în altă țară de pe glob, „by any other name would smell as sweet”. Iată, așadar, doar unul dintre motivele pentru care așteptăm cu nerăbdare sosirea la București a celor șase reprezentanți ai Bloodaxe Books acum, în anul de grație 2019.

23 aprilie 2019, București

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

9

The Bloodaxe Team

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Imtiaz Dharker

Born in Pakistan, she grew up in Glasgow, eloped to India where she worked as a documentary filmmaker and is now based in London. Her main themes are drawn from a life of transitions: childhood, exile, journeying, home, displacement, religious strife and terror, and latterly, grief. Awarded the Queen's Gold Medal for Poetry, 2014, she is also an accomplished artist, and all her collections are illustrated with her drawings, which form an integral part of her books. She has presented or figured in many BBC radio programmes.

Născută în Pakistan, a crescut la Glasgow, de unde a fugit cu un bărbat în India, unde a lucrat ca producătoare de filme documentare. În prezent locuiește la Londra. Temele ei se leagă de numeroase treceri existențiale: copilărie, exil, călătorii, ideea de acasă și părăsirea spațiului familiar, conflict și teroare religioasă, iar, în ultima vreme, suferința sufletească. I s-a decernat Medalia de Aur pentru Poezie a Reginei în anul 2014. Este în egală măsură și pictor: și-a ilustrat toate volumele cu desene proprii, care sunt parte integrantă din mesajul cărților ei. A prezentat și a luat parte la numeroase emisiuni BBC.

W.N. (Bill) Herbert

Has been involved in numerous translation projects, including poets from Bulgaria, Russia, Somalia, China and the Netherlands. He is Professor of Poetry and Creative Writing at Newcastle University. He co-edited *Strong Words: modern poets on modern poetry* (2000) with Matthew Hollis, and *Jade Ladder: Contemporary Chinese Poetry* (2012) with Yang Lian. His own poetry is written both in standard English and Dundonian Scots.

A participat la numeroase proiecte de traducere a poeziei din Bulgaria, Rusia, Somalia, China și Olanda. Este Profesor de Poezie și Creative Writing la Newcastle University. A co-editat împreună cu Matthew Hollis *Strong Words: modern poets on modern poetry* (2000), iar cu Yang Lian *Jade Ladder: Contemporary Chinese Poetry* (2012). Versurile lui Herbert sunt scrise în „standard English”, dar și în scoțiana vorbită în Dundee.

George Szirtes

Has translated many poets and prose writers from Hungarian and has worked on many kinds of collaborative projects. Born in Hungary, he came to Britain with his family as an eight-year-old refugee, and some of his most significant work, notably the sequence *Metro*, relates to his family's experiences of war, occupation and the Holocaust. Among others, he was awarded the T.S. Eliot prize (2005).

A tradus multă poezie și proză maghiară și a colaborat la mai multe tipuri de proiecte. Născut în Ungaria, s-a refugiat împreună cu familia în Anglia pe când avea opt ani. Volumul remarcabil *Metro*, care se numără printre cărțile lui cele mai apreciate, vorbește tocmai despre familia lui în timpul războiului, al ocupației și Holocaustului. Pe lângă multe alte distincții, i s-a decernat premiul T.S. Eliot în anul 2005.

Mark Waldron

A late starter, published two collections with Salt before moving to Bloodaxe with his third collection, *Meanwhile, Trees*. His fourth collection, *Sweet, like Rinky-Dink*, was published by Bloodaxe in 2019. His surreal poetry has much in common with Romanian poets like Sorescu and Dinescu. Like his poetry, his performances are highly unusual (for a British poet) and idiosyncratic, funny, strange and disturbing at the same time: he doesn't read but speaks the poems as he walks around the stage.

S-a apucat târziu de scris. A publicat două volume la Salt, după care a scos la Bloodaxe un al treilea, *Meanwhile, Trees*. Al patrulea volum i-a apărut la Bloodaxe în 2019 (*Sweet, like Rinky-Dink*). Poezia lui suprarealistă are multe în comun cu poezii români Sorescu și Dinescu. Ca și poemele, lecturile lui publice sunt cu totul neobișnuite (pentru poezii britanici), idiosincratice, amuzante, bizare și tulburătoare. Waldron nu citește poemele: pare să vorbească, pur și simplu, în timp ce se mișcă pe scenă.

Pamela Robertson-Pearce

Pamela Robertson-Pearce is an artist, filmmaker and translator. Her films include *IMAGO: Meret Oppenheim* (1996), on the artist who made the fur-lined teacup, and *Gifted Beauty* (2000), about Surrealist women artists including Leonora Carrington and Remedios Varo. *IMAGO: Meret Oppenheim* won several awards, including the Swiss Film Board's Prize for Outstanding Quality. She co-edited the anthology *Soul Food* (2007) with Neil Astley, and worked with him filming poets for the DVD-books *In Person: 30 Poets* (2008) and *In Person: World Poets* (2017). She has filmed over 100 other poets and her poetry films were released on DVD with Bloodaxe titles by John Agard, Jean 'Binta' Breeze, Samuel Menashe and Benjamin Zephaniah. She has translated the

Pamela Robertson-Pearce este pictor, producător de film și traducător. Printre filmele ei se numără *IMAGO: Meret Oppenheim* (1996), artist plastic, cea care a imaginat ceașca de ceai căptușită cu blană, și *Gifted Beauty* (2000), despre pictorițe suprarealiste, printre care Leonora Carrington și Remedios Varo. Pentru *IMAGO: Meret Oppenheim*, i s-au decernat mai multe premii, unul dintre ele fiind „Swiss Film Board's Prize for Outstanding Quality”. A editat *Soul Food* (2007) împreună cu Neil Astley, și tot cu el a colaborat la *In Person: 30 Poets* (2008) și *In Person: World Poets* (2017), volume DVD pentru care a filmat poeții incluși. A mai filmat, în afară de aceștia, peste 100 de poeți, iar filmele ei legate de poezie au făcut parte din volume de John Agard, Jean 'Binta' Breeze,

CONTEMPORARY
 LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

15

work of several Swedish poets, including Ann Jäderlund, Magnus-William Olsson, Katarina Frostenson and Eva-Stina Byggmästar.

Samuel Menashe și Benjamin Zephaniah. A tradus câțiva poeți suedezi, printre care se numără și Ann Jäderlund, Magnus-William Olsson, Katarina Frostenson, Eva-Stina Byggmästar.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Neil Astley

Neil Astley is editor of Bloodaxe Books, which he founded in 1978. His books include novels, poetry collections and anthologies, most notably the Bloodaxe *Staying Alive* trilogy: *Staying Alive* (2002), *Being Alive* (2004) and *Being Human* (2011); and three collaborations with Pamela Robertson-Pearce, *Soul Food: nourishing poems for starved minds* (2008), and the DVD-books *In Person: 30 Poets* (2008) and *In Person: World Poets* (2017). He has published two novels, *The End of My Tether* (2002), which was shortlisted for the Whitbread First Novel Award, and *The Sheep Who Changed the World* (2005). He has edited over a thousand books for Bloodaxe over four decades.

Neil Astley a fondat Bloodaxe Books în anul 1978, și este redactorul șef al editurii. A scris romane, a editat culegeri și antologii de poezie, mai cunoscute fiind trilogia Bloodaxe: *Staying Alive* (2002), *Being Alive* (2004) și *Being Human* (2011). A realizat împreună cu Pamela Robertson-Pearce trei volume: *Soul Food: nourishing poems for starved minds* (2008), și volumele DVD *In Person: 30 Poets* (2008) și *In Person: World Poets* (2017). A publicat două romane: *The End of My Tether* (2002) și *The Sheep Who Changed the World* (2005). Primul a fost nominalizat pentru „Whitbread First Novel Award”. De-a lungul a patru decenii, a editat peste o mie de cărți pentru Bloodaxe.

Imtiaz Dharker

Blessing	Binecuvântare	p. 18
The Door	Ușa	p. 20
Scaffolding	Schelărie	p. 21
Face	Chipul	p. 22
Stitched	Cusută	p. 24
Announcing the departure...	Anunțarea plecării...	p. 26
They'll say, 'She must be from another country'	Vor spune, „Precis că vine dintr-o altă țară”	p. 28
Made, Unmade	Făcut, desfăcut	p. 32

Blessing

The skin cracks like a pod.
There never is enough water.

Imagine the drip of it,
the small splash, echo
in a tin mug,
the voice of a kindly god.

Something, the sudden rush
of fortune. The municipal pipe bursts,
silver crashes to the ground
and the flow has found
a roar of tongues. From the huts,
a congregation: every man woman
child for streets around
butts in, with pots,
brass, copper, aluminium,
plastic buckets,
frantic hands,

Binecuvântare

Crapă pielea ca o păstaie.
Prea puțină, mereu prea puțină apă.

Picurarea,
ecoul stropului minuscul
alunecat într-o cană de tinichea,
ca o voce de zeu îndurător.

Și dintr-odată, noroc
neașteptat. Se sparge țeava municipală,
argint risipit în țărână,
curgerea se prelinge pe limbi,
iar limbile strigă. De prin colibe,
o congregație: de la străzi depărtare
bărbați, femei, copii,
învălmășiți, cu oale
de aramă, alamă, aluminiu,
cu găleți de plastic,
mâini frenetice,

and naked children
screaming in the liquid sun,
their highlights polished to perfection,
flashing light,
as the blessing sings
over their small bones.

copii în pielea goală
țipă în șuvoiul de soare,
forme perfecte, poleite,
luciri intermitente,
cântec binecuvântat
peste oasele lor plăpânde.

[from *Postcards from God*, 1989]

The Door

The child screams
at the door of the world.
For a moment, blood runs slow.

Events are waiting for her,
jostling at the gate.

What will she have to show
for this life, waiting to be lived?

I wish I did not have to know.

Ușa

Țipă pruncul
în pragul lumii.
Timp de o clipă, sângele a încetinit.

O așteaptă atâtea întâmplări
îngrădindu-se la poartă.

Ce va fi să fie al ei
în viața aceasta care va să fie trăită?

Cred că ar fi mai bine să nu aflu.

[from *Postcards from God*, 1989]

Scaffolding

If I were a house
shored up like this
with ancient scaffolding
the threat of bars for windows,
damp roof and door of tin,

would you take the time
to walk into my face,
to move from room to room
and find the quiet space
where I begin?

Would you be tempted
to come in?

Schelărie

De-aș fi eu o casă
oblojită
cu schelărie veche de când lumea,
cu gratii în loc de geamuri,
cu acoperiș jilav și ușă de tinichea,

ți-ai găsi oare vreme
să intri,
să mă străbați odaie cu odaie
ca să afli locul de liniște
de unde încep?

Ți-ai dori, oare,
să pășești înăuntrul meu?

[from *Postcards from God*, 1989]

Face

In the most unexpected places
my own face looms up at me.

In a procession on the street,
a jovial elephant head shouts out,
'Hey, don't you know me?
Why are you pretending you can't see?
I am you. You are me.'

On the wall of a mosque, my name
confronts me,
blazed in a passionate calligraphy.

From the dashboard of a taxi, a plastic doll
opens my mouth and speaks.

In a shop, squashed between
detergents and boiled sweets,
my face is painted an unlikely blue

Chipul

În cele mai neașteptate locuri, uriaș,
îmi sare-n față chipul meu.

Pe drum, într-un convoi,
un cap vesel de elefant îmi strigă,
„Hei, tu, nu mă mai știi?
De ce te prefaci că nu mă vezi?
Sunt tu. Ești eu. Printre vii.”

Pe un zid de moschee, iar,
văd numele meu,
crestat cu litere pătimăse.

Pe bordul unui taxi, o păpușă de plastic
vorbește prin gura mea, pe care o deschide.

Într-o prăvălie, înghesuit între
detergenți și dropsuri,
văd chipul meu, colorat bizar cu albastru

and garlanded with flowers.
My captive eyes smile out at me.

I am a flame, a shining light.
I am crowned with thorns.

Every day, in ways that startle me,
I am reborn.

și încununat cu flori.
Ochii mei, prizonieri, îmi surâd.

Sunt flacăra, sunt lumină orbitoare.
Am cunună de spini.

Zi de zi, în feluri ce mă uluiesc,
renasc: iar și iar.

[from *Postcards from God*, 1989]

Stitched

Someone stitched on my head and hands
but they used some foreign stuff
that pointed out the parts
where I'd been mended.

And so my mouth spoke Punjabi
while my brain heard Scots.
My ears followed German
and my tongue did French.
It seems they were about to put me out
in a garbage bag, I looked so odd.

But I survived,
and they got used to the way I was.
Sometimes they act as if
I'm one of them.

I'm not always sure I did the right thing.
Maybe it's time to do dangerous somersaults,

Cusută

Mi-a cusut cineva capul și brațele,
dar a folosit un fir diferit, de altă culoare,
care arăta exact părțile
ce fuseseră reparate.

Așa se face că gura vorbea Punjabi
în vreme ce creierul recepta scoțiană.
Urechile înțelegeau germana
pe când limba vorbea franceză.
Au vrut, pare-se, să mă arunce
într-un sac de gunoi, că prea eram bizară.

Am supraviețuit, totuși,
și s-au obișuit cu mine așa cum eram.
Uneori chiar se poartă de parcă
aș fi de-a lor.

Nu sunt prea sigură că am ales bine.
Poate ar fi vremea să fac tumbe periculoase,

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

25

to jump and dance and run.

Maybe it's time, again, to come undone.

să fac salturi, să dansez, s-o rup la fugă.

Poate ar fi vremea, iar, să mă desfac în bucăți.

[from *I Speak for The Devil*, 2001]

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Announcing the departure...

There's safety in a ticket:
the option of setting off.
In my mind my bags
are always packed,
zipped and labelled,
locked and tagged.

But every plane or train I catch
just brings me back
into this waiting space.
Glasgow, Baroda, Sialkot, Rome.
The names are roads of possibilities
that turn into lanes
with the undertow of home.
Every new city, every street
I get to pulls the ground away
from underneath my feet.

I think my body is asking

Anunțarea plecării...

Un bilet te face să te simți în siguranță:
poți alege să pleci.
În mintea mea, valizele
sunt veșnic făcute,
cu fermoarele trase, gata înregistrate,
încuiate și cu eticheta pusă.

Dar în orice avion ori tren m-aș urca,
mă trezesc înapoi
în acest loc al așteptării.
Glasgow, Baroda, Sialkot, Roma.
Numele sunt căi spre un țărâm posibil,
iar căile se preling în alei
și se trag ca-ntr-un vârtej spre casă.
Fiecare oraș nou, fiecare stradă
pe care pășesc îmi trage pământul
de sub tălpi.

Poate trupul meu caută

to be in some promised place.
I think my body is begging
for another face.

Yesterday I put my name
inside a parcel, and sent it off
by courier, marked 'Urgent'
to some address

unknown.

locul făgăduinței.
Poate trupul meu tânjește
după un alt chip.

Ieri mi-am pus numele
într-un colet și l-am expediat
prin curier, cu mențiunea „Urgent”,
către o adresă

necunoscută.

[from *I Speak for The Devil*, 2001]

They'll say, 'She must be from another country'

When I can't comprehend
why they're burning books
or closing borders,
when they can't bear to look
at god's own nakedness,
when they ban the film
and gut the seats to stop the play
and I ask why
they just smile and say,
'She must be
from another country.'

When I speak on the phone
and the vowel sounds are off
when the consonants are hard
and they should be soft,
they'll catch on at once
they'll pin it down
they'll explain it right away

Vor spune, „Precis că vine dintr-o altă țară”

Atunci când nu pricep
de ce ard ei cărțile
ori zidesc hotarele,
atunci când ei nu pot îndura să vadă
goliciunea Domnului,
atunci când interzic filmul
și sfâșie scaunele ca să împiedice să se joace piesa,
iar eu întreb de ce,
ei toți zâmbesc și zic,
„Precis că vine
dintr-o altă țară.”

Atunci când vorbesc la telefon
și vocalele mă trădează,
iar consoanele sunt prea aspre
deși ar trebui să fie abia șoptite,
își dau seama pe dată,
știu exact motivul,
au pe loc explicația

to their own satisfaction,
they'll cluck their tongues
and say,
'She must be
from another country.'

When my mouth goes up
instead of down,
when I wear a tablecloth
to go to town,
when they suspect I'm black
or hear I'm gay
they won't be surprised,
they'll purse their lips
and say,
'She must be
from another country.'

When I eat up the olives
and spit out the pits
when I yawn at the opera
in the tragic bits

cea mai potrivită,
pufnesc dezaprobator
și zic,
„Precis că vine
dintr-o altă țară.”

Atunci când colțurile gurii îmi urcă
în loc să coboare,
atunci când ies în oraș
înfășurată în fața de masă,
atunci când bănuiesc că sunt neagră
ori aud că sunt *gay*,
nu se miră,
doar strâmbă din buze
și zic,
„Precis că vine
dintr-o altă țară.”

Atunci când mănânc toate măslinile
și scuip sâmburii,
atunci când casc la operă
la o scenă tragică,

when I pee in the vineyard
 as if it were Bombay,
 flaunting my bare ass
 covering my face
 laughing through my hands
 they'll turn away,
 shake their heads quite sadly,
 'She doesn't know any better,'
 they'll say,
 'She must be
 from another country.'

Maybe there is a country
 where all of us live,
 all of us freaks
 who aren't able to give
 our loyalty to pompous fools,
 to crooks and thugs
 who wear the uniform
 that gives them the right
 to wave a flag,
 puff out their chests,

atunci când fac pipi în podgorie
 ca și cum aş fi la Bombay,
 etalându-mi fundul gol,
 și-mi acopăr răsul
 acoperindu-mi fața cu mâinile,
 toți se întorc să nu mă vadă,
 clatină grav din cap
 și zic,
 „Așa au învățat-o.
 Precis că vine
 dintr-o altă țară.”

Există, poate, o țară
 unde trăim noi,
 ciudații,
 care nu putem fi
 credincioși năărăilor,
 escrocilor și acelor
 cuțitari îmbrăcați în uniforma
 care le dă dreptul
 să fluture steagul,
 să se umfle-n pene,

put their feet on our necks,
and break their own rules.

But from where we are
it doesn't look like a country,
it's more like the cracks
that grow between borders
behind their backs.
That's where I live.
And I'll be happy to say,
'I never learned your customs.
I don't remember your language
or know your ways.
I must be
from another country.'

să ne calce în picioare,
și să-și încalce propriile legi.

Doar că, văzută din locul unde ne aflăm noi,
nu arată deloc a țară,
mai degrabă seamănă cu falii
ce se adâncesc între granițe
acolo, în urma lor.
Aici locuiesc eu.
Și tot ce vreau este să pot spune,
„Nu vă știu obiceiurile.
Nu mi-aduc aminte limba pe care o vorbiți,
și nu vă înțeleg purtarea.
Precis că eu vin
dintr-o altă țară.”

[from *I Speak for The Devil*, 2001]

Made, Unmade

Light falls from the sky
like a fresh sheet on a bed
you will not sleep in.

Făcut, desfăcut

Coboară lumina din cer
ca un cearșaf proaspăt spălat pe un pat
în care tu nu vei dormi.

[from *Luck is The Hook*, 2018]

W. N. Herbert

A Difficult Horse	Un cal dificil	p. 34
The Doll's Tale	Povestea păpușii	p. 35
Czech Cartoon Poem	Poem ceh: desen animat	p. 37
Spring Hits Leningradskiy Prospekt	E primăvară pe Leningradskiy Prospekt	p. 42
Petrovich's Handy Phrases for the Visiting Writer	Expresii uzuale pentru scriitori care vizitează altă țară: după o idee de Petrovici	p. 45

A Difficult Horse

The horse is staring out to sea
from a sloping field not far
out of Aberdeen. I watch it from
the train to Dundee.

It is stationary, staring for
the minute I have it in view.

It is a small brown horse,
possibly even a pony.

The sea is calm. The horse
looks like an old fisherman,
possibly even an old fish.

It's difficult to imagine it ever
moving. It's difficult to know
what it is thinking.

It is a difficult horse.

Un cal dificil

Calul privește marea
din câmpul de pe deal, dincolo de
Aberdeen, nu prea departe. Eu privesc calul
din trenul de Dundee.

Stă nemișcat cu ochii în gol
în clipa când trec eu prin dreptul lui.

E un cal mic și cafeniu,
pare un ponei, nu sunt sigur.

Marea e calmă. Calul seamănă
cu un pescar bătrân,
ba nu, cu un pește bătrân.

Nu mi-l pot închipui altfel decât
nemișcat. Mi-e greu să spun
la ce anume se gândește el.

Da, e un cal dificil.

[From *Cabaret McGonagall*, 1996]

The Doll's Tale

Your mind is entering the half-told story
as your daughter falls asleep,
and watching as the doll drops from her hand
into the brimming lake of the drowned volcano,
falling to the boiling stones below.
It looks as though you could reach in for it
and soak your rolled-up sleeve above the elbow,
like retrieving a hairbrush from a too-hot bath.
But that would be to spill everything:
to flood the village where the small girl sleeps,
to make a little lake of the depression where
the doll should lie beside her on the pillow;
to carry everything – cup, plate, cart and chair –
and everyone – the mother who thinks she is awake,
though she is only dreaming this anxiety;
the father snoring, his head awash with other women;
the grandparent in the open coffin
and the girl herself – all carried off without
waking or breaking anything.

Povestea păpușii

Ți se strecoară gândurile înăuntrul poveștii
doar pe jumătate spuse în clipa când adoarme fetița ta,
și vezi cum îi cade păpușa din mână
drept în lacul din gura vulcanului ce stă să se reverse,
cade și se izbește de stânca arzândă dinăuntru.
Ți se pare că poți s-o apuci,
poți să-ți uzi mâneca suflecată până peste cot,
ca și cum ai scoate peria de păr dintr-o cadă clocotită.
Dar atunci ai face apa să dea pe dinafară:
ar inunda satul unde doarme fetița,
ar umple ca un lac adâncitura în care
doarme lângă ea pe pernă păpușa;
ar lua la vale tot – cană, farfurie, căruț, scaun –
și pe toată lumea – mama, care crede că e trează,
deși neliniștea aceasta este de fapt visul ei;
tatăl, care sforăie, cu mintea inundată de alte femei;
bunicul în coșciugul desfăcut
și fetița însăși – toate luate la vale fără
să trezească pe nimeni, fără a sparge nimic.

Because you do not know where everything ends up
you end the story there, staring into
the pupil of the lake and seeing
the small figure of the doll still lying there
as though she were yourself staring back,
as though that was the price
for not waking up your child, not yet,
to the flood that breaks and batters all before it.

Pentru că habar nu ai unde duc toate acestea,
pui capăt aici poveștii, cu ochii ațintiți la
pupila lacului și abia zărind
silueta minusculă a păpușii care încă zace acolo
de parcă tu însuți te-ai privi de acolo, și nu o păpușă,
ca și cum acesta ar fi prețul plătit
pentru că nu ți-ai trezit din somn copilul, nu încă,
să vadă revărsarea care distruge și sfărâmă totul în cale.

[From *The Laurelude*, 1998]

Czech Cartoon Poem

Everything is drawn
in long browny
pastel crayon lines

which swirl and un-
knot before
our swiftly moving eye

into a field of folk
buried in neat rows
up to their waists.

Their arms are buried too
and their long hair is tied
into a topknot.

Males face females, but
everyone watches the sun
move slowly down.

Poem ceh: desen animat

Linii lungi desenate
cu pasteluri
cafenii

se-nvântejesc și se des-
fac pe dinaintea
privirilor noastre grăbite

peste un câmp cu oameni
îngropați până la mijloc
în șiruri ordonate.

Brațele lor sunt și ele îngropate
iar părul lung le e legat
într-un moț.

Față-n față, masculi și femele,
toți privesc soarele
care apune lent.

A current of deep red
washes over them, then blue,
then they close their eyes.

We enter the nearest
man's head: flickering,
a cottage interior.

Children tumble before
a fire, a woman cooks
broth. Looking

into the pot
we see bobbing lumps
we recognise as

the man's head, smiling
and roughly-chopped.
We're thrown out as

he screams silently,

Un șuvoi purpuriu
curge peste ei, apoi vine albastrul,
după care li se închid ochii.

Pătrundem în mintea omului
care e cel mai aproape de noi: pâlpâie în ea
interiorul unei case de țară.

Copiii fac salturi dinaintea
focului, o femeie fierbe
supa. Dacă ne uităm

în oală
plutesc bucăți ciopârțite
pe care le recunoaștem:

părți din capul bărbatului, zâmbetul lui,
retezat cu cruzime.
Suntem zvârliți afară în vreme ce

acesta strigă mut, cu ochii

staring at the face
of the woman opposite.

We enter her head:
there are a number
of tumours.

These are shaped like
swedes, like grand
pianos, and like fish.

They are swelling rapidly,
and only one
will dominate.

A tuna fish wins, leaving
desiccated turnips,
withered keyboards.

It seems to be dawn:
a yellow head appears,
then yellow shoulders.

țintă la chipul
femeii din fața lui.

Pătrundem în mintea ei:
găsim un număr
de tumori.

Au formă de
gulii, de pian
majestuoase, de pești.

Se umflă cu repeziciune,
și doar una singură
va lua totul în stăpânire.

Câștigătorul este un pește ton, care
lasă în urmă gulii deshidratate,
claviaturi inerte.

E ca în zori:
se ivește un cap galben,
apoi umeri galbeni.

A yellow giant strides
across the field.
The folk clatter

their brown teeth.
He pulls up the men
and throws them in a heap.

They have no legs,
just a mass of white
and tangled roots.

Tears roll from
the man's head
whose dreams we saw:

each one contains
a naked child who runs,
dripping, to the woman.

She opens her mouth

Un uriaș de culoare galbenă trece câmpul
cu pași uriași.
Tuturor le clănțâne

dinții stricați.
El trage afară bărbații
și îi azvârle într-o grămadă.

Nu au picioare,
au doar mulțime de rădăcini
albe și încâlcite.

Din capul bărbatului
ale cărui vise le-am urmărit
țâșnesc lacrimi:

în fiecare lacrimă găsim
un copilăș gol care, ud learcă,
aleargă către femeie.

Ea deschide gura

and they jump in.
Through her eyes we see

them swimming from
a large fish
with gaping jaws.

iar ei sar înăuntru.
Prin ochii ei îi vedem

pe ei cum ies înotând dintr-un
pește uriaș
cu fălcile desfăcute.

[From *The Laurelude*, 1998]

Spring Hits Leningradskiy Prospekt

Alyosha's tall with lifeless hair
and a parallel scar to his nose groove,
he's very young with a grimy white car.
There's no kerb between the pave-

ment and the road. Men shake hands till
he bumps against their barrier,
police stop you once you're through.
The sun's so sudden it all looks filthy.

He starts becoming 'Alex' as
he drives too fast in and out of lanes
and smoking to remember English names
and scorching down *Leningradskiy prospekt*.

There's jam at the Garden Ring
because they've half-built an eight-lane bridge
and the road is full of people bringing
everything out to their dachas

E primăvară pe Leningradskiy Prospekt

Alioșa e înalt, are părul tocit
o cicatrice paralelă cu șanțul dintre nas și buză,
e foarte tânăr și are o mașină albă jengoasă.
Nu există bordură între tro-

tuar și drum. Oamenii se țin de mână unul de altul
până ce se izbește el de ei ca de o barieră,
iar, odată ce ai trecut de ea, te oprește poliția.
Soarele e atât de zgârcit încât totul în jur pare slinos.

Se preface în „Alex” în vreme ce
trece în viteză de pe o bandă pe alta
și fumează ca să se poată gândi la numele englezești
pe când gonește pe *Leningradskiy prospekt*.

E un ambuteiaj la Sadovoye Koltso
pentru că au construit doar pe jumătate un pod cu opt benzi
iar drumul e plin de oameni care-și transportă
avutul la țară, la *dasha*

including the fridge. A guy in a Merc
 chunders down the mud
 of the central reservation. The verges
 fill with heat-smitten Ladas.

Alex doesn't know what looks worse,
 the pseudo-classical Stalinist blocks
 or Khrushchev's pseudo-useful ones. Winters
 cramp you in like springs in clocks.

Pre-revolution stuff is custard,
 powder-blue; true Russian's thick-
 walled, low with white edgings. Then we pass
 a factory called *Bolshevik*,

which makes bars of chocolate.
 Two women walk in front of it
 eating great bread haloes
 called *boboliy* or *bublik*.

He tells me to sniff its scented air –

chiar și frigiderul. Un individ în Mercedes
 vomează în noroiul
 dintre benzile de circulație. Pe margini
 e plin de mașini Lada oprite să se răcească.

Alex nu știe ce e mai hidos,
 blocurile staliniste în stil pseudo-clasic
 ori acelea ale lui Hrușciov, pseudo-confortabile. Treci
 prin ierni înghesuit cum stau arcurile în ceasuri.

Înainte de revoluție erau la modă culoarea cremei de vanilie,
 culoarea bleu deschis; rusesc cu adevărat e zidul gros, jos, cu
 muchii albe. Trecem apoi pe lângă
 fabrica *Bolșevic*,

unde se face ciocolata.
 Două femei trec prin fața fabricii
 înfulecând covrigi uriași de forma unei aure de sfânt
 care se cheamă *boboliy* sau *bublik*.

Mă îndeamnă să miros aroma pâinii –

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

44

I only get dry petrol, beautiful,
but the right wind will sweeten a neighbourhood:
he likes to see this smell.

nu miros decât benzină, splendid,
dar vântul prielnic va parfuma cartierul:
lui acel parfum îi place să-l vadă.

[From *The Big Bumper Book of Troy*, 2002]

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Petrovich's Handy Phrases for the Visiting Writer

(to be translated into the nearest mother tongue)

Thank you for greeting me my brother/sister.
You are a great poet. I have never
heard of you before this moment.

This powerful local liquor
looks like a sick person's urine.

Thank you for your introduction, which
focussed almost exclusively on your own work.
It is indeed a pity you are not reading tonight.

I appear to have poured soup
into this tape recorder.

Please speak more quickly: either
you were beginning to become intelligible
or I am about to black out.

**Expresii uzuale pentru orice scriitor care vizitează o țară
străină: după o idee de Petrovici**

(a se traduce în cea mai apropiată limbă maternă)

Mulțumesc, fratele meu / sora mea, că m-ai întâmpinat.
Ești un mare poet. N-am
auzit de tine până acum.

Băutura asta tare de pe aici
seamănă cu urina unui bolnav.

Mulțmesc că m-ai prezentat, chiar dacă
ai vorbit numai despre cărțile tale și atât.
Mare păcat că astă seară nu ești tu cel care citește.

Cred că am turnat supă
în magnetofonul ăsta.

Te rog vorbește mai repede: ori
începeai să devii inteligibil,
ori sunt eu pe punctul de a leșina.

It is 5.30 in the morning:
 the horror! the horror!

E ora 5:30 dimineața:
*the horror! the horror!**

Please stop the vehicle, I wish to emit
 pressurised vomit and excreta by the roadside,
 hopefully from the correct orifices.

Te rog oprește vehiculul, aş vrea să elimin
 la marginea drumului vomă şi excreţii presante,
 în speranţa că îmi voi folosi corect orificiile.

I can assure you my publisher will be eager
 to spit upon your manuscript.

Te asigur că editorul meu va fi fericit
 să scuipe pe manuscrisul tău.

Thank you for an instructive tour.
 The bones in my feet are dissolving.
 Please don't let me roll weakly into the forest.

Mulţumesc pentru acest tur foarte instructiv.
 Mi se dizolvă oasele picioarelor.
 Te rog nu mă lăsa să mă topesc rostogolit în pădure.

Note and honest disclaimer: Petrovich is a Moscow satirist who owns a restaurant as hospitable as my hosts on this trip, the British Council. No blame can be attached to them for the experiences, many of them fictional, some of them taking place in other countries, described in this poem.

Notă şi dezminţire: Petrovici, scriitor satiric din Moscova, este patronul unui restaurant la fel de primitor ca şi gazda călătoriei mele—Consiliul Britanic. Ei nu poartă nicio vină pentru experienţele descrise în acest poem: ele sunt fie imaginare, fie s-au întâmplat într-altă ţară.

* Scurt citat din Joseph Conrad, *Inima întunericului*: „Ce oroare! ce oroare!”

[From *The Big Bumper Book of Troy*, 2002]

George Szirtes

My Father Carries Me Across a Field	Mă trece tata câmpul în brațe	p. 48
Wedding Photographer with Wedding, Budapest	Fotograf de meserie, la nuntă, Budapesta	p. 50
Secret	Taină	p. 51
Smoke	Fum	p. 53
Clouds	Nori	p. 54
Lilac in the Rain	Liliac în ploaie	p. 55
Pearl Grey	Gri perlă	p. 56
The Child as Metaphor	Copilul metaforă	p. 58
Madhouse	Ospiciu	p. 60

My father carries me across a field

My father carries me across a field.
It's night and there are trenches filled with snow.
Thick mud. We're careful to remain concealed

From something frightening I don't yet know.
And then I walk and there is space between
The four of us. We go where we have to go.

Did I dream it all, this ghostly scene,
The hundred-acre wood where the owl blinked
And the ass spoke? Where I am cosy and clean

In bed, but we are floating, our arms linked
Over the landscape? My father moves ahead
Of me, like some strange, almost extinct

Species, and I follow him in dread
Across the field towards my own extinction.
Spirits everywhere are drifting over blasted

Mă trece tata câmpul în brațe

Mă trece tata câmpul în brațe.
E noapte și șanțurile sunt înzăpezite.
Noroi adânc. Ne ascundem cu grijă

De ceva înspăimântător ce încă nu mi-e mie cunoscut.
Apoi merg pe jos și lăsăm loc gol între
Noi patru. Mergem unde trebuie să ne ducem.

Am visat oare această scenă ireală,
Pădurea de o sută de acri, unde bufnița clipea
Iar măgarul vorbea? Unde sunt în patul meu

Curat și comod, dar plutim cu toții, cu brațele împletite,
Deasupra? Tata merge înaintea
Mea, ca o specie stranie, aproape

Dispărută, și cu spaimă trec câmpul
În urma lui, către moarte.
Plutesc duhuri peste gropile

Terrain. The winter cold makes no distinction
Between them and us. My father looks round
And smiles then turns away. We have no function

In this place but keep moving, without sound,
Lost figures who leave only a blank page
Behind them, and the dark and frozen ground

They pass across as they might cross a stage.

Din câmp. E la fel de înghețată iarna
Și pentru noi și pentru ele. Tata se uită-mprejur,
Zâmbește și pleacă iar. În locul acesta

Noi trebuie doar să înaintăm neauziți,
Siluete pierdute ce nu lasă urme
În pământul înnoptat, înghețat,

Pe care se trece dincolo ca pe o scenă.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Wedding Photographer with Wedding, Budapest

These are the courtyards of the ordinary.
These are the floors of the tenement;
the floor of the woman who trails then, of the plain
wings of windows, the silent courtesy
of iron railings, of the intensely white event
of a wedding dress that will never be worn again.

Below them the vortex of the yard in which tears
gather like rain in buckets along with other encumbrances.
The woman dreams a city. The bride makes the bed.
The groom strokes the bride's hair. Nothing appears
to be missing. Nothing vanishes. Light dances
all by itself as if the building were untenanted.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Fotograf de meserie, la nuntă, Budapesta

O curte obișnuită, ca atâtea altele.
Etajele casei, iată-le;
etajul la care pășește femeia,
obloanele simple, grilajul de fier
decent și mut, întâmplarea de un alb orbitor, asemeni
rochiei de nuntă pe care femeia o singură dată o va purta.

Jos în curte, vârtej în care curg lacrimile
ca ploaia în găleți, de-a valma cu alte lucruri.
Femeia se visează la oraș. Mireasa face patul.
Ginerele mângâie părul miresei. Nu pare
Să lipsească nimic. Totul va rămâne. Lumina aleargă
de una singură, ca și cum n-ar locui nimeni acolo.

Secret

And so she remained young forever.
All the best words gradually fell
Into perfect order and sang. Over

And over again her breasts would fill
With milk, her face smooth out, her eyes
Sharpen, her heart revive to baffle

The doctors. She'd rise at sunrise
With supple limbs, breakfast on air
And float about the house on sighs

Of wind, then out through the front door
Where she was lovely as the birds
That sang as she passed. She was more

Of everything. She was words
And air in appropriate patterns, as time
Continued, in its usual way, to move forwards,

Taină

Așa se face că a rămas veșnic tânără.
Cuvintele neasemuite s-au
Îmbinat măiastru și au cântat. I se

Umplea pieptul cu lapte
La nesfârșit, îi întinerea chipul, i se
Ascuțea văzul, inima reîncepea să-i bată, spre uimirea

Doctorilor. Se deștepta la răsărit,
Sprintenă, se hrănea cu văzduh
Și plutea prin casă pe foșnet

De vânt, aluneca afară
Încântătoare ca păsările
Care cântau când o vedeau. Era mereu

Mai mult. Era doar vorbe
Și aer, forme perfecte, iar vremea luneca înainte,
Se scurgea ca de obicei

As if time itself were simply a game
You could play then drop like a ball
In a playground, turn around and come home.

Timpul era un joc
Te jucai și apoi te rostogoleai ca o minge
În parc, te răsuceai pe călcâie și te duceai acasă.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Smoke

I have been examining
the souls of animals,
the way they chuff and poo,
and gaze with melancholy eyes
at saucer and lightbulb

as if something inside them were burning;
from which I conclude
that animals have souls
they emit and cannot see
but leave behind like vapour trails

that mingle with the one that trails behind me
like a useful tail and helps
me keep my balance,
climb trees and things like that
maintaining my essentially vaporous nature.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Fum

Am cercetat
sufletul animalelor,
de ce pufnesc ele, cum își fac treburile,
cum se uită melancolic
la mâncare, la bec

de parcă le arde ceva pe dinăuntru;
și am dedus
că animalele nu văd sufletul
care iese din ele odată cu respirația
și lasă dâră de abur în urmă,

iar dâra aceea se topește în dâra pe care o las eu
ca o coadă fără de care
nu mi-aș putea ține echilibrul,
nu m-aș mai putea cățăra în copac și multe altele,
și așa păstrează animalele ființa mea de abur.

Clouds

The clouds are drawing out of the station
at infinite leisure.
Two men on scaffolding make miniature
architecture.

The sunlight places its hands
on my face
like a small child. Its hands are all
tenderness, grace,

as if wanting to discover
the true form
of the figure it holds and explores
while it is still warm.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Nori

Norii pleacă din gară
Nespus de agale.
Doi inși pe schele fac
Machete.

Soarele îmi ia fața
în mâini
cu un gest de copil. Măinile sunt
tandre și ușoare,

parcă ar vrea să afle
forma exactă
a chipului pe care îl pipăie
câtă vreme mai e cald.

Lilac in the Rain

The lilac spreads as if the weight of air
were something it had to accommodate.
Its frailest branches are laden with bloom
so the flowers point downward in the rain.

Last night there was thunder and the skylight pane
snapped and popped echoing through the room
along with the thunder in crisp, separate
hammer taps and all the flowers were bare

to the elements, beaten down but still rich
in their range of pinks, dowsed in shades
of fragility, in the dark, under flashes of light
while we slept and woke and slept again till now

it is difficult to understand just how
the rules of sleep work or how the lilac might
survive such beatings or how dreams fade
into objects so we can't tell which is which.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Liliac în ploaie

Liliacul se întinde, se lățește de parcă ar trebui
să ducă în spinare povara văzduhului.
Crengile, până și cele mai plăpânde, sunt încărcate cu flori
iar florile coboară capul în ploaie.

Azi noapte a tunat, iar geamul din acoperiș
s-a zbatut și a vuit în odaie
odată cu tunetul, bubuituri
clare, una după alta, în vreme ce florile se zbăteau

în vânt și ploaie, lăfăindu-se
în toate nuanțele lor de roz, scăldate în
fragilitate, în beznă, la lumina fulgerelor,
pe când noi am dormit și ne-am tot trezit până adineauri

e greu de priceput care
sunt legile somnului ori cum supraviețuiește
liliacul zbaterii ori cum se topesc visele
în lucruri de nu mai știm care-i una și care-i alta.

Pearl Grey

Holding the egg was like trying to balance
light at the tip of your fingernail. It rose
almost weightless, a bubble born of chance
and sky at the point where creation froze
to one brief statement now about to crack.
There was a pair of earrings once, two pearls
in golden corollae gently peeled back
round hard glassy mist, nestling above curls
of hair. She might have been my mother, or
any other woman of a certain time
that now seems gone (though who can be that certain?)
There were clouds and scent of rain outside the door.
It was spring or summer, you could hear the chime
of ice-cream vans, the rustling of the curtain.

All time was concentrated in that egg
and life was delicate. Birds bustled in hedges,
slurring languages. One pecked at a clothes-peg,
another tugged at a worm at the edges

Gri perlă

Cu oul în mână parcă țineam lumina cu vârful unghiei
să nu cadă. Se înălța de parcă n-avea
greutate, o bulă născută din hazard
și cer, în punctul unde viața încremenește
într-o formulă care e cât pe ce să piară.
A fost odată o pereche de cercei, două perle
încercuite cu aur care acoperea
aburul rotunjit, dur și sticlos, ascuns de
bucle. Poate că era mama ori
altă femeie de cândva,
dintr-o vreme apusă (sau nu?).
Era înnorat și afară mirosea a ploaie.
Era primăvară ori vară, se auzea zumzetul
mașinilor cu înghețată, foșnetul perdelei.

Oul acela era timpul însuși
iar viața era plăpândă. Zburătăceau păsări prin tufe,
bolborosind ceva neclar. Una ciugulea un cârlig de rufe,
alta trăgea de un vierme, și toate erau undeva în colțul

of vision. Time was simply the product
of flight and language. It was saying this
quietly to itself while waiting to self-destruct.
Light stood in a cup, too petrified to kiss
the draining-board. Everything stopped in fear.
My mother sat in the kitchen. I was elsewhere.
The ice-cream van was chiming. It was grey
outside, I remember. There, below her ear
hung the pendant or maybe it was hair.
The egg was slightly rocking on the tray.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

ochiului. Timpul era doar un amestec
de fugă și cuvinte. Așa își spunea timpul
sieși în șoaptă pe când aștepta să se autodistrugă.
Lumina era în cană, prea țeapănă ca să atingă
uscătorul chiuvelei. Totul încremenise de frică.
Mama ședea în bucătărie. Eu nu eram acolo.
Auzeam mașina cu înghețată. Îmi amintesc,
afară era înnorat. De ureche
îi atârna cerceul, ori era doar o buclă.
Oul se legăna încet pe tavă.

The Child as Metaphor

The child pushed out the boat of his small voice
To see how far it would go. It floated free
Of him, drifting between blocks of ice.

Endangered voice on an indifferent sea
Turning its vast grey back: how would he sound
At the pole where so many had died already?

Under the ice fish screamed at newly drowned
Babies. Whales clicked their tongues and boomed
Disapproval. Creatures with teeth unbound

Their powers and terrifying voices loomed
Like buildings. It seemed the world was against him,
That any child's voice as small as his was doomed

Because there at the arctic all chances are slim
And everything, even love, freezes and disappears
Or snaps in two as the long night draws in.

Copilul metaforă

Ca pe o barcă își împinse copilul glasul mic
Să vadă până unde ajunge. Dus de
sloiuri de gheață, glasul îl lăsă în urmă.

Era în primejdie glasul pe marea străină
Ce-i întorcea spatele uriaș, cenușiu: oare cum va răsună
La pol, unde și-au găsit atâtea sfârșitul?

Sub gheață răcneau peștii la pruncii proaspăt
Înecați. Balenele plescăiau și își strigau
Dezaprobară. Vietăți cu colți se

Dezlănțuiau și, asemeni unor clădiri, se deslușeau
Voci înspăimântătoare. Lumea părea să-i stea împotriva,
Glasul firav de copil era sortit pieirii,

Acolo, în regiunea arctică, e greu de supraviețuit,
Toate, chiar și iubirea, îngheață și pier,
Ori se frâng în două când se lasă noaptea cea lungă.

So she listened to the deep-voiced child. Her ears
Were muffed against the cold but there, and there!
She heard him and she leaned down with her spears

Poised over the water. Mothers, the air
Is dangerous at the north pole. The metaphor
That is your son is crying out. Beware.

[From *New & Collected Poems* (2008)]

Asculta ea, așadar, la copilul cu glasul adânc.
Era frig, urechile ei erau acoperite, și totuși!
Îl auzi și se aplecă, ținându-și sulile

La suprafața apei. Mame, plutește primejdia
În văzduh la polul nord. Strigă
Fiul vostru, copilul metaforă. Feriți-vă!

Madhouse

The point about the madhouse is that it's virile.
The point about the madhouse is that it sticks by its beliefs.
The point about the madhouse is that sanity is bourgeois.
The point about the madhouse is that no one is acting.
The point about the madhouse is that no one gets in by simply being nice.
The point about the madhouse is that it liberates the spirit.
The point about the madhouse is that you can think just what you like there.
The point about the madhouse is that anyone can enter.
There's nothing special about the madhouse, people come and go all the time.
There's nothing threatening about the madhouse, we are all of us dying.
There's nothing terminal about the madhouse: you go along for the ride.
There's nothing sad about the madhouse: weeping and gnashing of teeth, that's nothing.
There's nothing mad about the madhouse, it is sanity by default.

Ospiciu

E de știut că ospiciul are bărbăție.
E de știut că ospiciul are convingeri și le respectă.
E de știut că ospiciul ne arată că a fi zdravăn la minte e burghez.
E de știut că ospiciul nu tolerează nicidecum prefăcătoria.
E de știut că ospiciul nu acceptă pe nimeni doar fiindcă e simpatic.
E de știut că ospiciul garantează libertatea spiritului.
E de știut că ospiciul te lasă să crezi absolut tot ce vrei.
E de știut că ospiciul își deschide ușile pentru toată lumea.
Ospiciul e un loc ca oricare altul, oamenii vin și pleacă.
Ospiciul nu sperie pe nimeni, toți murim odată și-odată.
Ospiciul nu e fatal: mergi acolo de dragul de a merge.
Ospiciul nu are nimic trist în el: cât despre lacrimi și scrâșnet din dinți, nu-i mare lucru.
Ospiciul nu are de-a face cu nebunia, el e normalitatea ca regulă.
Suntem de regulă întregi la minte, suntem intenționat nebuni, dar nebunii sunt de lăudat.

We are sane by default, we are mad by design, but the mad are more admirable.

Admirable is the ape, the bulbul, the mitochondria, the swelling of the larynx,

Admirable the orchid, the garlic, the fire inside the shut book,

Admirable the cry of the tortured, the lost voice of the nightingale, the laughter

In everything ostensibly sane but tending towards madness

Such as sunlight, the slow rain, each pendulous drop, the wide road,

The brimming eye, shadows, picnics, public conveyances, thunder.

Nature is a madness with a method and all the madder for that.

Culture is a madness everyone inherits.

Science is a madness in love with numbers, the perfect *amour fou*.

Health is a madness that shifts from minute to minute, *gesundheit!*

Money is madness that fills your pockets and leaves a silver slugtrail in the garden.

The point about the madhouse is not to describe it.

The point about the madhouse is not to change it.

The point about the madhouse is to live there,

To accustom yourself to its immaculate manners,

E de lăudat maimuța, pasărea bulbul, mitocondria, inflamația laringelui,

E de lăudat orhideea, usturoiul, pasiunea închisă-ntre copertile cărții,

E de lăudat urletul schingiuiților, vocea mută a privighetoarei, râsul

Din tot ce aparent e normal dar tinde spre nebunie

Cum ar fi soarele, ploaia molcomă, picurii grei, drumul mare,

Ochiul înlăcrimat, umbrele, picnicurile, transportul în comun, tunetul.

Natura e nebunie cu tâlc, ceea ce o face și mai nebună.

Cultura e nebunia pe care toți o moștenim.

Știința e o nebunie pasionată de cifre, ceea ce numim *amour fou*.

Sănătatea e o nebunie care se schimbă de la o clipă la alta, *gesundheit!*

Banii sunt o nebunie ce-ți umple buzunarele și lasă dâră lipicioasă în grădină.

E de știut că ospiciul nu trebuie descris.

E de știu că ospiciul nu trebuie modificat.

E de știut că în ospiciu se locuiește,

Trebuie să te deprinzi cu manierele lui ireproșabile,

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

62

To dwell in the house of the Lord for ever
With the prophet, the poet, the dwarf, the scholar, the fire.

Să rămâi pentru totdeauna în Casa Domnului Dumnezeu
Cu profetul, poetul, piticul, învățatul și focul.

[From *The Burning of the Books*, 2009]

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Mark Waldron

So I hid my song	Așa că mi-am pitit cântul	p. 64
All My Poems Are Advertisements for Me	Toată poezia mea îmi face reclamă mie însumi	p. 65
So I was at home doing the washing up	Și cum stăteam eu acasă și spălam vasele	p. 68
The Shoes of a Clown	Pantofi de clown	p. 70
The Common Quail	Prepelița	p. 71

So I hid my song

in a disused shed. No wait, that's not right, first I hid
my song in a tin,

and then the tin I hid in a sock, and the sock in a shoebox,
and the shoebox in a hatbox, and the hatbox

in the box that the breadbin came in.
So I concealed the box among a rummage of others

of hundreds of sizes and sounds-when-you-shook-them,
in that shed was all above-mentioned.

And I'd begun to walk away when I turned and I saw
that the shed was all lit with the sun,

and I resolved there and then that I must squirrel the shed
under the ground in a dilapidated field

Așa că mi-am pitit cântul

într-un șopron părăsit. Adică nu – mai întâi mi-am pitit
cântul într-o cutie de conserve,

iar apoi am ascuns cutia într-o șosetă, iar șoseta într-o cutie de
pantofi,
iar cutia de pantofi într-o cutie de pălării, iar cutia de pălării

înăuntrul cutiei în care fusese împachetată cutia pentru pâine.
Așadar, am ascuns cutia printre alte cutii vechi

de o sută de mărimi și de sunete-la-scuturat,
și toate erau îngrămădite în acel șopron.

Tocmai plecasem de acolo și m-am întors
și am văzut că șopronul era în plin soare,

și m-am hotărât pe dată, neapărat, să ascund șopronul
sub pământ, într-un câmp părăginit

where dirt grew and ephemera lay scattered about
like butter.

And once I'd buried the shed then I hid the whole field
in the blue-red mountains,

sliding it into a slot that I'd made beneath trees and foxes
and ants.

And then those mountains I shoved, like that, upside down
in the sopping wet bed of the sea,

and the sea I secreted beneath a particular sky, and the sky
under space,

and space I buried beneath that pernickety edge of nothing.
And now it's still not safe.

înecat în noroi și obiecte de unică folosință,
ca mâncarea în unt.

Odată îngropat acolo șopronul, am pitit câmpul cu totul
în munții albaștri roșietici,

lăsându-l s-o ia la vale printr-o deschizătură făcută de mine
pe dedesubtul copacilor și vulpilor și furnicilor.

Iar munții i-am vârât, uite-așa, cu vârful înfipt în fundul mării,
acoperiți cu apă.

și marea am tănuit-o sub un cer doar de mine știut, și am dus
cerul sub spațiu,

apoi spațiul l-am îngropat sub nesfârșirea fără sens a
nimicniciei.

Și nici măcar acolo nu este în siguranță.

[From *Meanwhile, Trees*, 2016]

All My Poems Are Advertisements for Me

When I was young there was nothing exactly stupid
about the world. In fact, in the good old days

there was the thump and the tug of it, the way it heaved itself
like a stone, yanked so to speak in glory,

the way it fell up, crushed up, and then crushed up again,
getting newer and newer, louder and sweeter,

the way it watched its own face fall between its fingers
as though its face were a handful of gold coins.

I think I might have known the whole drag of everything
going upwards, a tide that pulled me with it.

Actually, I know I did. (You were part of all this by the way.)
And the sky, well, where to begin?

The sky was so adult, not imbecilic or thin or so-so or girlish.

Toată poezia mea îmi face reclamă mie însumi

Pe când eram eu tânăr, lumea avea
un sens. În vremurile de odinioară,

trăgeai ce trăgeai, ce-i drept, dar lumea se urnea
ca stânca, țâșnea victorioasă,

se rostogolea, se făcea fărâme iar și iar,
mereu mai nouă, mai puternică, mai proaspătă,

și își privea propriul chip alunecându-i printre degete
ca și cum ar fi fost chipul acela un pumn de bani, toți de aur.

Cred că am trăit și eu truda
urcurșului, m-a învăluit vraja mării când înghite uscatul.

Am trăit-o, neîndoielnic. (Erai cu mine, cred că știi.)
Iar cerul – cum aș putea să-l descriu?

Era un cer matur, deloc imbecil, deloc fragil, deloc nesigur,

Did I outgrow it?

fără aere de fetișcană.

Când l-am lăsat în urmă, oare?

Did I drink it, shoot it, find a way round it?

L-am sorbit, am tras în el cu pușca, l-am ocolit pur și simplu?

Did I get inside it and drive off in it?

M-am urcat în el și am gonit ca-ntr-o mașină, oare?

Forgive me, but on my way to work this morning,
even though the sun was on fire and the trees were up,

Să-mi fie cu iertare, însă, pe când mergeam la lucru azi în zori,
cu toate că ardea-flacăra soarele, iar vârfurile copacilor erau la
locul lor,

I was in the apocalypse. Death is not what you think it is.
It's actually what I think it is.

eram la sfârșitul lumii. Moartea nu este ce credeți voi că este.
Moartea este ce cred eu.

[From *Meanwhile, Trees*, 2016]

So I was at home doing the washing up

and I thought, perhaps I'm using
too much washing up liquid. I actually
like to use a lot of washing up liquid
because I think it makes the work easier,
well that's the impression I get anyway,
but I have had the feeling that some
people think I use too much. I definitely
had the impression that my parents thought
I was using too much washing up liquid
when I was over at their house last week
and helping out after lunch. And then
today I thought, you know what, I can use
as much damn washing up liquid as I like
in my own damn house and no one can
stop me. I could squirt the whole of this
bottle straight down the drain if I felt like it,
and if my wife said what the heck are you
doing, I could just smile at her and carry on.
In fact no one could stop me if I sold

Și cum stăteam eu acasă și spălam vasele

m-am gândit că poate folosesc
prea mult detergent. De fapt
chiar pun o groază de detergent
fiindcă mi se pare că e mai ușor așa,
poate doar mi se pare, bineînțeles,
dar am avut sentimentul că unora
li se pare că pun prea mult. Am avut
impresia certă că părinților mei li s-a părut
că pun prea mult detergent
săptămâna trecută, când eram la ei
și îi ajutam să curețe după masa de prânz. Dar azi
mi-am zis, ei na, la urma urmei la mine acasă
pot să pun cât detergent am eu chef
că nu poate nimeni să-mi zică mie ce să fac
la mine acasă. Dacă am chef, pot să vărs
o sticlă întreagă pe scurgere în jos,
iar dacă nevastă-mea ar țipa, ce dracu' faci
acolo, aş putea să zâmbesc și să fac exact ce vreau eu.
N-ar avea nimeni ce să-mi facă nici dacă aş vinde

the damn house and everything in it
and spent all the money I got from
the sale on washing up liquid. I could
have it delivered in tankers if I could get
the parking permits. I'm appalled that
I could actually do that and no one could
have me arrested because after all it's my
damn money. How the hell is that kind
of thing allowed to happen? Someone really
needs to have the authority to intervene
and protect me from myself.

toată casa cu tot ce e în ea
și aş cumpăra detergent de toți banii
obținuți din vânzarea ei. Aş putea
comanda să-mi vină în rezervoare dacă
aş putea obține autorizații de parcare. Mă îngrozește ideea
că aş putea face exact așa și nimeni nu m-ar putea
aresta, fiindcă la urma urmei sunt
bani mei, fir'ar să fie. Cum dracu' se poate
întâmpla așa ceva? Cineva trebuie să
poată să intervină și să mă
apere de mine însumi.

[From *Meanwhile, Trees*, 2016]

The Shoes of a Clown

Oh, how I'd love to own a pair of those
long-toed clown shoes. I think I would find myself so engaging
in them. I'd put them on, sit down upon a chair, reach out my
legs
in front of me, and happily behold my oddly-shod feet. I'd
stand
and slap their long lengths on the ground to generate a
flapping sound,

a flapping sound like a crack. Like a *Crack! Crack!* And then I'd
hurry
up to see you, I would hurry backwards up the stairs to show
you
my two new shoes, and you'd turn round and apprehend my
self
emerging up from them, a genie drifting from its polished
lamp,
a plant sucking at its just watered ground.

[From *Meanwhile, Trees*, 2016]

Pantofi de clovn

Aoleu, ce mi-ar plăcea să am o pereche de
pantofi de clovn cu bot foarte lung. Cred că aş fi
fermecător cu ei în picioare. I-aş încălţa, m-aş așeza pe
scaun, mi-aş întinde
picioarele, şi mi-aş contempla cu încântare încălţările
bizare. M-aş scula în picioare,
i-aş plesni de pământ ca o bătaie de aripi,

cu zgomot de tunet. Poc! Poc! Şi aş da fuga sus
să te văd, aş zbughi-o de-a-ndăratelea în sus pe scări ca să
vezi şi tu
pantofii mei cei noi, iar tu te-ai întoarce şi ai înhăţa eul
meu
exact când acesta se înalţă din ei, ca un duh urcând din
lampa scânteietoare,
ca o plantă care soarbe apa din pământul proaspăt udat în
care se află.

The Common Quail

I heard this great story the other day.
At least I'm pretty sure it was a great story,

and I think I heard it the other day.
Actually, I'm almost certain it was great

because I remember thinking, wow,
now *that* is a great story, and also

I'm pretty sure it was the other day
because I remember it was raining

and it was certainly raining the other day.
You know what, I really want to say

the story had a quail in it, but then
I also really *don't* want to say it had

a quail in it. Those feathers that a quail

Prepeleța

Am auzit de curând o poveste extraordinară.
Cel puțin așa zic eu, că era extraordinară,

și, cred că nu mă înșel, am auzit-o de curând.
Sincer vorbind, sunt aproape sigur că era extraordinară

pentru că țin minte că mi-am zis, tii,
ce poveste cu adevărat extraordinară, iar pe de altă parte,

nu am nicio îndoială că era de curând
pentru că mi-amintesc că ploua

și chiar a plouat de curând.
Ceea ce vreau eu să spun, de fapt, este

că era o poveste cu o prepeliță, dar, dacă mă gândesc bine,
nu cred că vreau să spun nimic despre

prepeliță. Penele prepeliței,

has, that brown and beige plumage looks

so *right* in the context of the lingering
 atmosphere of the story, but also viewed

another way it just seems so *wrong* with
 its *One Two-Three* call, and that kind of

roundish shape quails have – I don't know,
 I just can't be sure either way. You know

that thing when you say to your friends
 in the pub how you read a fascinating

article about our education system in
 the West, and why it's so totally fucked,

and they go like, 'Wow, what did the article
 say?' and you realise you can't remember

a single thing it said, except the residue of
 that feeling of revelation you experienced

penajul ei cafeniu cu bej, se potrivesc

de minune în atmosfera leneșă
 a poveștii, însă, privite din alt punct de

vedere, nu se potrivesc deloc cu
 chemarea puilor, *Un Doi-Trei*, iar rotujimea

prepelițelor – nu știu ce să zic,
 dar nu pot fi sigur de nimic. E ca atunci

când le zici amicilor la cârciumă
 că ai citit un articol fascinant

despre sistemul de învățământ din Vest,
 și cum se face că școala s-a dus dracului,

iar ei te-ntreabă, „Nu zău, și ce zicea
 articolul ăla?” și îți dai seama că nu-ți mai amintești

absolut nimic în afară de sentimentul
 vag că atunci când l-ai citit a fost ca o revelație

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

73

when you read it is still with you, and maybe
it's *that* that's the important thing.

care te urmărește încă, dar probabil
că tocmai asta contează și nu altceva.

[From *Meanwhile, Trees*, 2016]

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest, 2019

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by **Lidia Vianu**

74

The Masterclass of literary translation “Lidia Vianu’s Students Translate” took place in Bucharest, between 13-17 May 2019.

It was organised by Lidia Vianu, for the benefit of the graduate students enrolled in the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text.

The four poets included in this volume stylised the students’ translations from Romanian literature.

For their dissertation, 40 Romanian graduates translated one Bloodaxe poet each.

The partners of the academic and literary project “Lidia Vianu’s Students Translate” were the University of Bucharest, The Romanian Cultural Institute, The National Museum for Romanian Literature, the Ministry of Culture, the British Council, Contemporary Literature Press, and Headsome Communication.

Masterclass-ul de Traducere Literară „Lidia Vianu’s Students Translate” s-a desfășurat la București, între 13-17 mai 2019.

A fost organizat de Lidia Vianu, pentru a veni în ajutorul studenților Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (Universitatea din București, Facultatea de Limbi și Literaturi Străine).

Cei patru poeți incluși în volum au stilizat traducerile studenților din limba română în limba engleză.

Anul acesta, 40 de masteranzi din anul 2 MTTLC au tradus în limba română câte un poet dintre cei publicați de Bloodaxe.

Partenerii proiectului universitar „Lidia Vianu’s Students Translate” au fost Universitatea din București, Institutul Cultural Român, Muzeul Național al Literaturii Române, Ministerul Culturii și Identității Naționale, British Council, Editura online a Universității din București – *Contemporary Literature Press*, și Headsome Communication.

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii și Identității Naționale.

Four Bloodaxe Poets / Patru poeți Bloodaxe

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into Romanian by Lidia Vianu

75

MINISTERUL CULTURII ȘI
IDENTITĂȚII NAȚIONALE

HEADSOME
COMMUNICATION

The University of Bucharest, 2019

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

